

DE VERSTANDIGE KERSTKACHEL.

Een kerstspreekje,

DOOR

LOUISE AHN—DE JONGH.

Het was een recht koude kerstavond. De sneeuw lag een' voet hoog en kraakte onder de haastige voetstappen van hen, die nog in allerijl eenige inkoop voor het kerstfeest moesten doen. In de straten zag men het licht van de mooi versierde kerstboomen door de dichte gordijnen der gesloten vensters heenglu ren. De winkels prijken met eenen schat van fraaie voorwerpen, tot kerstgeschenken bestemd. Ja — zij schenen wel onuitputtelijk! Weken lang hadden zij reeds uitgepakt en verkocht, en altijd bleef venster en winkelkast vol. Het zag er buiten gezellig uit, maar de snerpende koude spoorde de menschen aan, zich huiswaarts te spoeden, waar eene nog grootere en aantrekkelijker gezelligheid hen wachtte. Het waren dan ook alleen maar de luidjes, die gewoonlijk in alles de „Jan achteran” zijn, die

